

Van dwergschnauzer naar bergschnauzer....

Mijn naam is Nelson en ik ben een zwartzilver dwergschnauzer van 2 jaar. Afgelopen september ben ik voor het eerst met mijn baasjes op vakantie gegaan. Natuurlijk was ik al eens een weekendje weg geweest. Mijn baasjes nemen me namelijk, vanaf het moment dat ze me kregen met 9 weken oud, overall mee naar toe. Dat is heel leuk, maar soms ook spannend.

Nu gingen we voor 10 dagen naar Saalbach in Oostenrijk. Ik had er nog nooit van gehoord, maar de baasjes wel en die waren heel enthousiast en als zij enthousiast zijn, dan ben ik dat ook. Een workshopvakantie met je hond. Nou, ik was heel benieuwd. Wat een rommel sleepten mijn baasjes mee. Zelf kon ik natuurlijk niets inpakken en ik maakte me een beetje zorgen, maar mijn vrouwtje is nogal perfectionistisch ingesteld en had aan alles gedacht.

Mijn bench, kledjes, genoeg voer, voer- en waterbak, speeltjes, snacks, kauwbotten, borstels, kammen, EHBO-tasje, een reserveriem, een muilkorf (ja, dat moet in Oostenrijk en vrouwtje heeft me er aan laten wennen, maar echt leuk vind ik het nog steeds niet. Gelukkig hoefde ik hem niet één keer om). Twee plastic bakken vol met spullen, speciaal voor mij.!

Van Tilburg naar Saalbach is aardig wat kilometers, maar gelukkig heb ik nooit problemen gehad met autorijden. Los van het feit dat de fokker waar ik vandaan kwam, mij en mijn broertjes en zusjes wel eens meenam in de auto, rij ik regelmatig met de baasjes ergens naar toe en twee keer in de week zit ik in de bus om overdag naar de hondenspeeltuin te gaan. Voor mij geen probleem en ik had achter in de auto, een heel fijn plekje in mijn bench. Onderweg zijn we vaak gestopt voor een plas, water drinken en even de pootjes strekken.

Toen we in Saalbach kwamen was ik wel een beetje moe van al dat autorijden. Gelukkig gingen de baasjes eerst even met mij wandelen en daarna mocht ik lekker slapen in onze logeerkamer. Daar moest ik wel even wennen aan al die nieuwe geuren, geluiden en er waren ook allemaal andere hondjes. Heel spannend allemaal.

De volgende dag was een rustdag. Dat was fijn, want dan kon ik wennen aan mijn nieuwe omgeving, aan de nieuwe mensen en even bijkomen van de lange reis.

Daarna heb ik in Saalbach een hele week heeeeel veel leuk dingen mogen doen.

We hebben *Impulse Controle* gedaan. Hierbij praat het baasje niet tegen mij, maar moet ik goed opletten wat het baasje aangeeft en moet ik veel zelf nadenken over wat ik wel en niet mag doen. Ik leer dan (zonder stress!) welk gedrag mij iets leuks of lekkers oplevert.

Hierdoor vond ik het allemaal ontspannen en leuk om te leren. En ik heb heeeeel veel snoepjes gehad.

Balans & Coördinatie.

Toen heb ik oefeningen gedaan over cavaletti-sprongen lopen. Ik wilde springen net als bij de behendigheid, maar dat was dan niet de bedoeling. Verder heb ik ook nog op een balanskussen gestaan. Dat wiebelde heel erg totdat ik mijn evenwicht vond. Toe ik ook nog over een groot opgeblazen ei moest gaan lopen, toen wilde ik niet meer, dat vond ik te eng.

Speuren vond ik heel leuk. Ik mocht op zoek naar gekke muntjes waar lekkere leverworst op zat gesmeerd. Met mijn neus op de grond, want ik heeeeeeel graag doe, heb ik uiteindelijk best wel veel muntjes gewonnen. Mijn baasjes waren supertrots!

Hoopers. Dat is een soort behendigheid maar dan anders. Het baasje staat dan stil en ik moet dan goed op de gebaren letten en al het werk doen. Het leuk hier van is dat het niet belastend is voor mijn gewrichtjes en later als ik oud ben, kan ik het nog steeds blijven doen. Ook voor hondjes die baasjes hebben die bijvoorbeeld in een rolstoel zitten is dit een leuke activiteit.

Hersenwerk was ook leuk, hoewel ik wel heel veel na moest denken. Mijn baasje begon dan vaak te moeilijk. Gelukkig heeft de juf haar geleerd dat ze heel makkelijk moet beginnen. Dat is wel fijn, want dan raak ik ook niet gefrustreerd als het niet lukt.

Er waren nog meer workshop zoals clickertraining, LOL en LACH, speeltjes maken van fleecce, paracord. Maar we hebben niet aan alles meegedaan, want het was natuurlijk wel een vakantie. We hebben ook veel gewandeld, vooral in de bergen.

Na een paar dagen had ik wel wat last van stramme pootjes en spierpijn. Gelukkig realiseerden de baasjes dat ook en mocht ik veel op mijn matje liggen. Het aller-leukste met het wandelen vond ik de sneeuw.

We moesten wel hoog de bergen in, maar daar lag dan toch nog een beetje sneeuw. Lekker fris aan de pootjes.

's Avonds gingen we altijd uit eten en dan mocht ik altijd mee. Hele aardige mensen daar in Saalbach, want in heel veel restaurants mogen de hondjes ook komen. Overal kreeg ik een vers bakje water en van de baasjes kreeg ik dan een runderoor om ook op iets lekkers te kunnen kauwen.

Aan het eind van de week vonden we het allemaal jammer dat we weer naar huis moesten. Van de terugreis heb ik niet veel mee gekregen, want ik heb heel veel geslapen. Maar ik was dan blij toen we thuis waren. Weer fijn op mijn eigen plekje en weer spelen met mijn vriendin de poes, die ik ook vaak plaag.

De baasjes hebben beloofd dat we volgend jaar weer gaan en ik heb er nu al weer zin in! Misschien zien we elkaar dan volgend jaar in Saalbach!

Pootje van Nelson